

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/81/2014
Identifikačné číslo spisu:	1113010260
Dátum vydania rozhodnutia:	22.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1113010260.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v zmysle § 382a Trestného poriadku 22. apríla 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného Y. T. pre zločin profesionálneho podvodu podľa § 12, § 146, § 148 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Pp 41/2013, o dovolaní, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 10. apríla 2013, sp. zn. 1Pp 41/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku uznesením Okresného súdu Bratislava I z 10. apríla 2013, sp. zn. 1Pp 41/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov a ustanovení čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v neprospech obvineného Y. T..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu sa z r u š u j e .

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Bratislava I sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením z 10. apríla 2013, sp. zn. 1Pp 41/2013, rozhodol o podmiennečnom prepustení obvineného Y. T. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozhodnutím Krajského

súdu v Bratislave zo 4. júla 2012, sp. zn. 2Ntc 6/2012, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na 3 roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky dovolanie, z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 2 Trestného poriadku, pretože týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanovení § 417 ods. 1 Trestného poriadku v neprospech obvineného.

Minister spravodlivosti v dovolaní namietal, že o podmiennečnom prepustení obvineného rozhodoval Okresný súd Bratislava I, ktorý s ohľadom na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 549/2011 Z.z.“) nebol vecne príslušným na konanie. Podľa tohto ustanovenia súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Keďže zákon 549/2011 Z.z. je vo vzťahu špeciality k Trestnému poriadku, Okresný súd Bratislava I svojim konaním porušil ustanovenie § 417 Trestného poriadku ako aj ústavné právo obvineného na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti minister poukazoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2011, sp. zn. II. ÚS 405/2010, podľa ktorého prvoradou podmienkou na správne ustálenie osoby zákonného sudcu je správne ustálenie vecnej, resp. miestnej príslušnosti konajúceho súdu. Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu stanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Vzhľadom na uvedené minister spravodlivosti navrhol, aby najvyšší súd vyslovil, že uznesením okresného súdu bol porušený zákon v ustanovení § 417 Trestného poriadku, napadnuté uznesenie zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol o postúpení veci príslušnému súdu.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá sa stotožnila s názorom ministra spravodlivosti, že na konanie o podmiennečnom prepustení obvineného Y. T. bol v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. príslušný Krajský súd v Bratislave a nie Okresný súd Bratislava I. Preto navrhla, aby najvyšší súd dovolaniu ministra spravodlivosti vyhovel.

K dovolaniu sa vyjadril aj ustanovený obhajca obvineného, ktorý navrhol dovolanie ministra spravodlivosti v zmysle § 382 písm. a/ Trestného poriadku odmietnuť. Podľa názoru obhajcu dovolanie bolo podané v neprospech obvineného, a teda lehota 6 mesiacov podľa § 370 Trestného poriadku na podanie dovolania uplynula 10. októbra 2013. Nakoľko dovolanie bolo podané až po tomto dátume, je potrebné ho považovať za podané oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 1, § 370 Trestného poriadku). Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania a zistil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného Y. T..

V prvom rade sa najvyšší súd zaoberal námietkou obhajcu obvineného, že dovolanie bolo podané v neprospech obvineného a v dôsledku toho nebola dodržaná lehota 6 mesiacov na podanie dovolania. Zo samotného textu dovolania ministra spravodlivosti je zjavné, že tento podal dovolanie v prospech obvineného Y. T., nakoľko podľa jeho názoru došlo rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo k porušeniu základného ústavného práva obvineného na zákonného sudcu. Rovnako aj najvyšší súd po vyhodnotení obsahu podaného dovolania dospel k záveru, že dovolanie bolo podané v prospech obvineného a v tejto súvislosti bolo podané v zákonnej 3 - ročnej lehote.

Podľa § 385 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

V danom prípade minister spravodlivosti podal dovolanie v prospech obvineného z dôvodu uvedom v § 371 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Po preskúmaní spisového materiálu najvyšší súd dospel k záveru, že dôvod dovolania tak, ako ho vymedzil minister spravodlivosti, nezodpovedá ustanoveniu § 371 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko v konaní nedošlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku o podmienčnom prepustení, ale k porušeniu ustanovenia § 18 zákona 549/2011 Z. z., čo naplňa dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, teda že vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. júla 2012, sp. zn. 2Ntc 6/2012, uznal podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 549/2011 Z.z.“) rozsudok Krajinského súdu Wels zo 17. októbra 2011, sp. zn. 11Hv 63/11w, ktorým bol Y. T. uznaný vinným zo zločinu profesionálneho podvodu podľa § 12, § 146, § 148 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, z prečinu prania špinavých peňazí podľa § 12, § 165 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním ako účastník podľa § 13, § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, z prečinu trvalého odňatia predmetov podľa § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za čo mu bol podľa § 28 ods. 1, § 128 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade odvolania podaného obvineným, uznesením z 3. októbra 2012, sp. zn. 1 Urto 3/2012, podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie zamietol.

Následne obvinený Y. T. podal žiadosť o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorej Okresný súd Bratislava I uznesením z 10. apríla 2013, sp. zn. 1Pp 41/2013, vyhovel.

Podľa § 18 ods. 1 zákona 549/2011 Z.z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 12 ods. 1 zákona 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania

o európskom zatýkacom rozkaze, 3a) príslušným
na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze.
3a) O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

S ohľadom na vyššie uvedené ustanovenia je zrejmé, že Okresný súd Bratislava I postupoval v rozpore so zákonom, keď rozhodoval o podmienечnom prepustení obvineného Y. T. ako vecne nepríslušný súd. Týmto konaním okresného súdu došlo k porušeniu ústavného práva obvineného na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.